"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଭଲ ଭାବରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବା ଉଚିତ୍, କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଚାଲି-ଚଳଣ ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ଆସୁରୀ ଗୁଣ ତୁମମାନଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାରକୁ ବିଗାଡି ଦେଉଛି?

ଉତ୍ତର**:-** ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ-ଝଗଡା କରିବା, ରୁଷିବା, ସେଣ୍ଟରରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବା, କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଏ ସବୁ ଆସୁରୀ ଗୁଣ ଅଟେ, ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଗାଡି ଦେଉଛି । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆସୁରୀ ଗୁଣଗୁଡିକୁ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଓଲଟା କର୍ମ କରିଚାଲନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ହିସାବ ଅଲଗା ଅଲଗା । ବାବା, ପିତା ସହିତ ଧର୍ମରାଜ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଗୀତ**:-** ଭୋଲାନାଥ ସେ ନିରାଲା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେବଳ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ଦେଖୁଛ, ତୁମେମାନେ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ଜାଣୁଛ ଯେ ସିଏ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ପାଠ ପଢୁଛି । ଶରୀର ଦ୍□ାରା ସବୁ କିଛି ଆତ୍ମା ହିଁ କରୁଛି । ଶରୀର ବିନାଶୀ, ଯାହାକୁ ଆତ୍ମା ଧାରଣ କରି ପାର୍ଟ କରୁଛି, ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ସମସ୍ତ ପାର୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ହେଲେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ । ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ଅଧିକ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍□ ଉପରେ ରାଜତ୍□ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେ ମହାନ୍ ଶକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ଅହଂକାରୀ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏତେ ସବୁ ବିନାଶ ପାଇଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଅବିନାଶୀ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି, ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍□ ଉପରେ ରାଜତ୍□ କରୁଛ । ସେଠାରେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ରାଜା-ରାଣୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯାହାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ମିଳେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ରଖିଥା'ନ୍ତି ନା । କନ୍ୟାର ସ୍□ାମୀ ପ୍ରତି କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ, ସ୍□ାମୀ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇଦେଇଥାଏ । ଯଦି ସ୍□ାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ହାଏ ହାଏ କରିଥାଏ । ଇଏ ତ' ପତିମାନଙ୍କର ପତି, ଯିଏକି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଦୈବୀଗୁଣରେ କେତେ ସଜାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁତଙ୍କ ଭିତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସୁରୀ ଅବଗୁଣ ରହିଛି, ଲଢେଇ-ଝଗଡା, ରୁଷିବା, ସେଣ୍ଟରରେ ଧମଚକ୍ର କରିବା... ବାବା ସବୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ବହୁତ ରିପୋର୍ଟ ଆସୁଛି । କାମ ତ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ କ୍ରୋଧ ମଧ୍ୟ କମ୍ ଶତ୍ରୁ ନୁହେଁ । ଅମୁକ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି, ମୋ ପ୍ରତି କାହିଁକି ନାହିଁ । ଅମୁକ କଥା, ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ମୋତେ କାହିଁକି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ? ଏହିପରି ବହୁତ ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧିବାଲା ରହିଛନ୍ତି । ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ନା । ତେବେ ଏମାନେ କେଉଁ ପଦ ପାଇବେ । ପଦରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିବ । ମେହେନ୍ତରମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ଭଲ-ଭଲ ମହଲରେ ରହିଥା'ନ୍ତି, କିଏ କେଉଁଠି ତ କିଏ ଆଉ କେଉଁଠି ରହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଭଲ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଲେ ଆସୁରୀ ଚଳଣି ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ସେଣ୍ଟରର ଦାୟିତ୍□ ନେଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଦାୟିତ୍□ ରହିଥାଏ । ଯେପରି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଯଦି ଭୁଲ୍ କରିବେ ତେବେ ଶହେଗୁଣ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଲେ ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ଯଦି ନିଜେ ସୁଧୁରି ନାହଁ ତେବେ ଅନ୍ୟକୁ କ'ଣ ସୁଧାରିବ । ତେଣୁ ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ଏହା ପାଣ୍ଡବ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଟେ ନା । ସିଏ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ତା' ସହିତ ସେ ଧର୍ମରାଜ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଧର୍ମରାଜଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବହୁତ ବଡ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଏପରି କିଛି କର୍ମ କରିବ ତେବେ ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ହିସାବ ହିଁ ହିସାବ ରହିଛି, ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପୂରା ହିସାବ ରହୁଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ହିସାବ ରହୁଛି । କହନ୍ତି, ଭଗବାନ ତୁମମାନଙ୍କର ହିସାବ ନେବେ । ଏଠାରେ ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଧର୍ମରାଜ ବହୁତ ହିସାବ ନେବେ । ପୁଣି ସେ ସମୟରେ କ'ଣ କରିପାରିବ । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ - ଆମେ ଏହା ସବୁ କରିଛୁ । ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ମାଡ ଖାଇଥା'ନ୍ତି,

ଏଠାରେ ତ ବହୁତ ମାଡ ଖାଇବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗର୍ଭଜେଲ୍‌ରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଗର୍ଭ ମହଲ ହେବ । ସେଠାରେ କେହି ପାପ ଆଦି କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏପରି ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖବରଦାର ରହିବାକୁ ପଡିବ । କେତେକ ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ତୀକ୍ଷଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣୀଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଉଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଭଲ ସେବା ନକଲେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଦାସ-ଦାସୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବାବା ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରକେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସିଛ? ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମହାବାକ୍ୟ ହେଉଛି - ପିଲାମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏମିତି ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ଜଲ୍ଦି-ଜଲ୍ଦି ଏହି ନର୍କ ଛି-ଛି ଦୁନିଆରୁ ସୁଖଧାମକୁ ଚାଲିଯିବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭଲ-ଭଲ ମହାରଥୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗରେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛି । ଯୋଗ ନଥିଲେ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଖସିଯିବେ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ସୃଷ୍ଟିର ସାରା ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଯାଉଛି । ଏମତି ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବୁଝାଇବାରେ ବହୁତ ତୀକ୍ଷଣ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ନାହିଁ, ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । କେବେ-କେବେ ମୋର ବିଚାର ଆସୁଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ କିଭଳି । ଦୁନିଆରେ କେତେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଜଲଦି-ଜଲ୍ଦି ଏହା ଶେଷ ହୋଇଯାଉ । ଅପେକ୍ଷା କରି ବସିଛନ୍ତି, ଜଲ୍ଦି ସୁଖଧାମକୁ ଯିବୁ । ଯିବା ପାଇଁ ଛଟପଟ ହେଉଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ବାବା ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଛଟପଟ ହେଉଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏପରି ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯାଇ ପ୍ରତିଦିନ ଶୁଣିବୁ । ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ କୌଣସି ଜଞ୍ଜାଳ ନାହିଁ । ବାହାରେ ରହିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ନଚେତ୍ ଅସୁବିଧା ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ବହୁତ ଗୁପ୍ତ ମେହନତ ରହିଛି । ଯୋଗବଳ ଜମା କରିବାର ମେହନତ କେହି କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଗୁପ୍ତରେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ବାବାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବେ । କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିବା କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ କହୁଛି ନିଜର ଚାର୍ଟ ଲେଖ ତେବେ ଉନ୍ନତି ହେବ । ଏକଥା କିଏ କହୁଛନ୍ତି? ଶିବବାବା । ଯଦି ଶିକ୍ଷକ କାମ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାହା କରିଆସିଥା'ନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ଭଲ-ଭଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚାର୍ଟ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ବାବା କହିବେ ଯେ ଦେଖ କିପରି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟୁ । ଶାରୀରିକ ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ପୁରୁଣା ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ଏବେ ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ସହନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡିବ । କେବେ ବି ଅହଙ୍କାରୀ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା ଏପରି କହୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ହାଡ ମଧ୍ୟ ଦେଇଦିଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭଲ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ ରଖିଲେ ସେବା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ କରିପାରିବ । ବେମାର ହେଲେ ପଡି ରହିବ । କେହି-କେହି ଡାକ୍ତରଖାନା ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଡାକ୍ତରମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ଫରିସ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ଚିତ୍ର ସାଥିରେ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯିଏ ଏହିପରି ସେବା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଦୟାଳୁ କୁହାଯାଏ । ଏହିଭଳି ସେବା କରିଲେ କେହି-କେହି ବାହାରିବେ । ଯେତେ ଯେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ, ଏଥିରେ ହିଁ ତାକତ ରହିଛି । ପବିତ୍ରତା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ । କୁହାଯାଏ ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଶାନ୍ତି, ପରେ ସମୃଦ୍ଧି । ଯୋଗ ବଳ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ପୁଣି ରହିଛି ଜ୍ଞାନର ବଳ, ଯୋଗରେ କେବେ ବି ଦୁର୍ବଳ ହୁଅ ନାହିଁ । ଯୋଗରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପଡିଥାଏ । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ତୁମ ଭିତରେ ଆସିବ । ବାବାଙ୍କର ମହିମାକୁ ଜାଣିଛ ନା । ବାବା କେତେ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଦା ସୁଖୀ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ କେବେ ବି କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

କେତେକ ସନ୍ତାନ ଡିସ୍‌ସର୍ଭିସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅପସେବା କରି ନିଜେ ନିଜକୁ ଯେପରି ଶ୍ରାପିତ କରୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି, କୁସନ୍ତାନ ହୋଇ ନିଜେ ନିଜକୁ ଶ୍ରାପିତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଡିସ୍‌ସର୍ଭିସ୍ କରିବା ଦ୍□ାରା ଏକ୍‌ଦମ୍ ରସା ତଳକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଅଥବା କ୍ରୋଧରେ ଆସି ପାଠ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସନ୍ତାନ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ରିଫ୍ରେସ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ନିଜ ଭୁଲ୍‌ର ପଶ୍ଚାତାପ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପଶ୍ଚାତାପ ଦ୍□ାରା କ୍ଷମା ମିଳିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ନିଜେ କ୍ଷମା କର । ସବୁବେଳେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରୁହ । ବାବା କାହାକୁ କ୍ଷମା କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ କୃପା କରି ପାଠପଢିବାକୁ ହେବ, ଭଲ ମ୍ୟାନର୍ସ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବାବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ରେଜିଷ୍ଟର ନେଇ ଆସ । ଜଣ-ଜଣଙ୍କର ସମାଚାର ଶୁଣି ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉଛି । ତେଣୁ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଆମ ନାମରେ ରିପୋର୍ଟ ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଡିସ୍‌ସର୍ଭିସ୍ କରିବାରେ ଲାଗିପଡନ୍ତି । ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ମାୟା ବହୁତ ବଡ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ମାଙ୍କଡରୁ ମନ୍ଦିର ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆହୁରି ତଳକୁ ଖସି ଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି କେବେ ବି ଉପରକୁ ଉଠିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ମରିଯାଇଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗକୁ ଛାଡି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି

ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେପରି ବଡ ଲୋକମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ଯେପରି ବାପାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ନଯାଉ । କେହି କହିଦେବେ ତୁମର ବାପା କେତେ ଭଲ, ମାତ୍ର ତୁମେ ଏକଦମ୍ କୁପୁତ୍ର ଅଟ । ନିଜ ବାପାଙ୍କର ଇଜ୍ଜତକୁ ହରାଉଛ! ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ଇଜ୍ଜତକୁ ହରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ବହୁତ ଖବରଦାର ହୋଇ ରୁହ, ଜେଲ୍ ବାର୍ଡସ୍ ହୁଅ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜେଲ୍ ବାର୍ଡସ୍ ଅଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ଜେଲ୍ ରହିବ ନାହିଁ । ତଥାପି ପାଠପଢି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଶେଷ ସମୟରେ ଯୋଗ ହିଁ କାମରେ ଆସିବ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଏହି ମୁଖ୍ୟ କଥା ବତାଅ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ । ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ହିଁ ପତିତ ଦୁନିଆ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ବୁଦ୍ଧ ଆଦି କେହି ମଧ୍ୟ କାହାର ସଦ୍‌ଗତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଦ୍‌ଗତିଦାତା କହିଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସିଏ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଯଦିଓ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ଶିବବାବା କରୁଛନ୍ତି ତଥାପି ନାମ ତ ରହିଛି ନା - ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର... । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଇଏ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ନୁହଁନ୍ତି । ଗୁରୁ କେବଳ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁ ହେଉଛ । ବାକି ସେ ହେଲେ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକ, ଧର୍ମସ୍ଥାପକଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା କିପରି କୁହାଯିବ । ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ ଗଭୀର କଥା । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ କେବଳ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପଛରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କେହି ଜଣେ ହେଲେ ଗୁରୁ କାହାର ସଦ୍‌ଗତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଗୁରୁ ପତିତ-ପାବନ ଏକମାତ୍ର ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ମୁକ୍ତିଦାତା ଲିବରେଟର୍ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବା ଦରକାର, ଆମର ଗୁରୁ କେବଳ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଉଛନ୍ତି, ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରେ ବହୁତ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ରହିବେ । ସେଠାରେ କାହାର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଚିତ୍ର ଦେଖାଇବେ ନା । ଏକଥା କେବଳ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ମାନିବେ, ଦେବତାମାନଙ୍କ ପୂଜାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ମାନିବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମା କେଉଁଠି ଥିଲେ? ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କୁହାଯିବ ଯେ ଏମାନେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ଥିଲେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ହେଲେ ଜଣା ନଥିଲା । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଘୂରୁଛି । ବାସ୍ତବରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାରବ୍ଧ ପୁରା ହୋଇଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏବେ ପୁଣି ଦରକାର ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବୈରାଗ୍ୟ । ବାସ୍, ଏବେ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମନ ହଟିଯାଉଛି । ସେଠାରେ ସ୍□ାମୀ ସନ୍ତାନ ଆଦି ସବୁ ସେହି ଅନୁସାରେ ମିଳିବେ । ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହେବ । ତାଙ୍କର ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ହେବ, ଅଧିକ ଲୋଭ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହାଲୁକା ସୂକ୍ଷ୍ମ ହେବ । ବହୁତଙ୍କର ଖାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଚାଲିଯାଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁସୀ ରହୁଛି ଯେ ଆମେମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । କୁହାଯାଏ ଖୁସି ସଦୃଶ ଖୁରାକ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଏହିପରି ଖୁସିରେ ରହିଲେ ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ବହୁତ ଖାଇବା ଦ୍□ାରା ଭାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ପୁଣି ନିଦରେ ଢୁଳାଇଥାନ୍ତି, ଘୁଟକା ଖାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି କୁହନ୍ତି ବାବା ନିଦ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଭୋଜନ ସର୍ବଦା ଏକରସ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଭଲ ଭୋଜନ ହେଲେ ବହୁତ ଖାଇଦେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଆମେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ ଆମକୁ କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ଅପସେବା କରି ନିଜେ ନିଜକୁ ଶ୍ରାପିତ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ନିଜର ବିଚାରକୁ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ରାଜକୀୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ସର୍ବଦା ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହିବାକୁ ହେବ । ଖାଇବା-ପିଇବାର ଲୋଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ସଚ୍ଚୋଟ ହୋଇ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଥିବା ଚଢତି କଳାର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ ।

ନିଜକୁ ଯାହା ଅଟ, ଯେପରି ଅଟ - ସେହିପରି ହିଁ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ଏହା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡରୁ ବଡ ଚଢତି କଳାର ସାଧନ ଅଟେ । ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବୋଝ ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ଏହା ହିଁ ସହଜ ବିଧି ଅଟେ । ସଚ୍ଚୋଟ ହୋଇ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଅର୍ଥ ପୁରୁଷାର୍ଥର ମାର୍ଗକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା । କେବେ ବି ଚତୁରତା ପୂର୍ବକ ନିଜର ମନମତ ଏବଂ ପରମତର ଯୋଜନା କରି ବାବାଙ୍କ ବା ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଦି କୌଣସି କଥା ରଖୁଛ ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସଚ୍ଚୋଟତା ନୁହେଁ । ସଚ୍ଚୋଟତା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ବାବା ଯିଏ ଅଟନ୍ତି ଯାହା ଅଟନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି । ସେହିପରି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବା ଦରକାର ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସଚ୍ଚା ତପସ୍□ୀ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ସର୍ବସ୍□ ତ୍ୟାଗୀର ପୋଜିଶନ୍‌ରେ ରହୁଥିବେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତର ଦର୍ପଣ ଅଟେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ଥିତିରୂପୀ ଦର୍ପଣ ଦ୍□ାରା ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ଦେଖିପାରିବ । ଭବିଷ୍ୟତର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ଚେକ୍ କର ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମୋ ଭିତରେ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି କେତେ ପରିମାଣରେ ରହିଛି? ପ୍ରଥମେ ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ଯାହାକି ତୁମର ବିଶେଷ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି - ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ରହୁ ତେବେ ଯାଇ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଉଜ୍□ଳ କରିପାରିବ ।